

kommende. Det er uhyre store Summer, det her drejer sig om, naar man for at faa et saadant aandssvagt Menneske tilset paa forsvarlig Maade, nu maa betale 2 350 Kr. om Aaret. Jeg gør dog opmærksom paa i denne Sammenhæng, at af disse forskellige Anstalter er Aandssvageanstalterne langt de billigste, og jeg tror, det hænger sammen med, at disse Anstalter er under privat Drift. Det viser sig desværre, at vi endnu ikke er naaet saa vidt, at vi i økonomisk Henseende med Tryghed kan lade en Virksomhed gaa over til offentlig Drift, det hænder altid, at den bliver for dyr. Derfor kan jeg heller ikke gaa ind paa det ærede Medlem Hr. Hegelund-Langes Tanke, at man skulde forene Overledelsen for Sindsygehospitalerne og Aandssvageanstalterne under den samme Direktør. Jeg tror, det er rigtigst at vente og se, hvorledes den nye Direktørs Virksomhed giver sig Udslag i økonomisk Henseende.

I Forbindelse med Aandssvageanstalterne vil jeg nævne endnu et enkelt Punkt. Det er beklageligt at se, at Antallet af aandssvage, som ønskes optaget paa vore Anstalter, men som ikke kan faa Plads, stadig stiger. Tallene paa Ekspektancelisterne er overordentlig høje, jeg skal saaledes nævne, at den sjællandske Afdeling, der i 1920 havde 580 paa Ekspektancelisten, nu i Oktober 1921 har 629, paa Brejning var der 1920 275 og i Oktober 1921 285, i Ribe var der paa samme Tid 35 og 44 og paa Vodskov ogsaa paa samme Tid 30 og 43. Overfor disse Tal rejser sig, synes jeg, det Spørgsmaal, om det dog ikke var muligt, at faa i alt Fald en Del af de mere arbejdsdygtige aandssvage anbragt i privat Pleje. Den store Sum, her er Tale om, gennemsnitlig 2 350 Kr. pr. Aar, vilde dog aabenbart forslaa en hel Del, naar Talen var om paa rigelig Maade at godtgøre en saadan i nogen Maade arbejdsdygtig aandssvags Op- hold i et privat Hjem. Der er, som det høje Tings Medlemmer vil vide, store Udvidelsesarbejder i Gang paa Ebberødgaard, de er endnu langt fra tilendebragt i det Omfang, man ønsker det derude. I Øjeblikket er der brugt 3 694 427 Kr., og der er fornødent for at fuldende de Bygninger, der er paabegyndt, efter Beregningen 673 000 Kr., det vil altsaa i alt komme til at staa i 4 367 427 Kr. Men paa Grund af

de store Ekspektancetal ønsker Bestyrelsen for Aandssvageanstalterne at kunne optage flere Alumner; man ønsker at faa bygget endnu et Asyl for Kvinder og et Halvasyl ogsaa for Kvinder, foruden at man trænger til at faa udvidet Vaskeriet og flere andre af Virksomhederne derude. Hertil menes at ville medgaa over 1 Mill. Kr. Jeg har i Anledning af disse Byggeforetagender forhandlet med den paagældende Arkitekt og ogsaa forelagt ham det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange nævnte, om man var ved at komme ind paa en Luksushyggejne paa vore Aandssvageanstalter, men han mente, at det Eksempel, det ærede Medlem havde nævnt, at man kunde bruge Cementgulv i Stedet for Marmorgulv, var noget, som aldeles ikke ramte de Byggeforetagender, der var Tale om her. — Jeg har nævnt disse Ting angaaende Aandssvageanstalterne for at gøre det klart for det høje Tings Medlemmer, at vi desværre stadig staaer overfor nye Udgifter til disse Virksomheder.

Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange spurte, hvad Ministeriet tænkte sig at anvende Amstrup Pakhus til. Dette Pakhus blev købt efter en Bevilling paa Finansloven 1920—21, og det var Tanken at lave en lukket Afdeling for vanskelige Drengene. Det viste sig imidlertid i Sommeren 1920, at Antallet af saadanne Drengene glædeligvis sank saa stærkt, at Overinspektionen meddelte, at der nu ikke var Pladsmangel længere. Man havde tænkt sig, at det var nødvendigt at aflaste Braaskovgaard for en Del af dens Drengene; men det viste sig nu, at der var god Plads. Derfor foreslog Overinspektionen, at man skulde anvende dette Pakhus til en Anstalt for vanskelige unge Piger og gav Ministeriet et Forslag i saa Henseende, der lød paa en samlet Sum af 330 000 Kr. til et Hjem for 25 Piger. Dette Forslag var saa dyrt, at man mente pure at maatte afslaa det og bede om et nyt Forslag, og man fik derefter senere et, hvor Udgifterne var reduceret til 250 000 Kr.; men ogsaa det er jo en særdeles stor Sum, naar Talen er om at indrette et Hjem for 25 vanskelige unge Piger. Ministeriet har nu forhandlet med Overinspektionen, om man ikke kunde udsætte Bygningen af et saadant nyt Hjem i hvert Fald til 1924, navnlig af Hensyn til, at vi